

Apstiprinu:

Sociālo lietu pārvaldes vadītāja

_____ B.Siliņa

“_____” _____ 2015.g.

Daugavpils pilsētas Sociālo lietu pārvaldes

Nakts patversmes klientam

“Cerības ceļš”

Ievads

Jebkuram cilvēkam mājokļa zaudēšana un nonākšana uz ielas ir liela personiska nelaime un pārdzīvojums, kas dažādu iemeslu dēļ kļūst par bezpajumtniecēm. Latvijas sabiedrībā ir ārkārtas parādība, tomēr viņu skaits ekonomiskās nestabilitātes apstākļos aug, un lielpilsētās uz ielām bezpajumtniekus, kas rakņājas pa atkritumu konteineriem, lieto alkoholu, lamājas necenzētiem vārdiem, kaujas, ubago vai uzmācas garāmgājējiem, ir vērojamas arvien biežāk. Īpaši aktuāla bezpajumtniecības problēma ir Latvijas lielpilsētās, kur ir lielāka bezpajumtnieku koncentrācija, arī Daugavpilī.

Veikt precīzu bezpajumtnieku statistiku un uzskaitīt bezpajumtniekus, ir sarežģīti, jo bezpajumtniekiem nav deklarētas dzīvesvietas, nevisi bezpajumtnieki atzīmējas sociālajā dienestā, apmeklē publiskas iestādes, kas varētu apkopot ziņas par viņiem. Tāpēc sociālās/nakts patversme ir vienīgās institūcijas Latvijā, kas veic kaut aptuvenu bezpajumtnieku uzskaiti.

Daugavpils Nakts patversmē sociālos pakalpojumus saņem: 2012.g. ir 160 klienti, 2013.g. ir 170 klienti, uz novembrī 2014.g ir 184 klienti. Vidējais klientu vecums no 40 līdz 60 gadiem.

Sabiedrības negatīvās nostājas un neatsaucības dēļ daudzi bezpajumtnieki agrāk vai vēlāk nonāk sociālajā izolācijā, tiek diskriminētas, cieš no sabiedrības negatīvas attieksmes un zaudē ticību saviem spēkiem. Viņas dzīvesveids ir bīstams ne tikai viņām pašām, bet arī sabiedrībai: dzīve antisanitāros apstākļos un medicīnas pakalpojumu pieejamības trūkums veicina infekcijas slimību (kašķa, pedikulozes, tuberkulozes, venērisko slimību u.c.) izplatību.

Tāpēc bezpajumtnieku sociālā rehabilitācija, ir viena no sociālā darba prioritātēm.

Pasaulē tiek apkopota sociālā darba pieredze un ir izstrādāta sociālās rehabilitācijas metodika darbam ar bezpajumtniekiem: kā atgriezt bezpajumtniekus normālā dzīvē, kā nodrošināt pajumti, kā atgriezt zaudētos bērnus un ģimeni, ja tādi ir, kā bezpajumtniekiem nodrošināt optimālus dzīves apstākļus, vispusīgu sociālo aprūpi un iekļaušanos sabiedrībā. Daugavpilī bezpajumtniekiem ir pieejami sociālās rehabilitācijas pakalpojumi, tas var saņemt Sociālajā/nakts patversmē.

Pamatojums

Dota programma virzīta, lai veicinātu bezpajumtniekiem, sociālo prasmju atjaunošanu un saglabāšanu, kā arī piedāvāt brīva laika pavadīšanas iespējas.

Bepajumtnieks – cilvēks bez noteiktas dzīvesvietas.

Šiem cilvēkiem dažādu apstākļu dēļ, nav līdzekļu, lai atļautos sev dzīvesvietu. Iemesli, kāpēc tā ir ļoti dažādi – alkoholisms, nepiemērota izglītība.

Daudziem bepajumtniekiem ir nepieciešama valsts palīdzība, lai tie spētu integrēties sabiedrība – varētu atrasts darbu, nodrošinātu sev pastāvīgu mājokli, sakārtotu savu dzīvi. Valsts piedāvā nakts patversmes, bezmaksas brokastis un vakariņas, gultas vietas, sanitāri-higiēniskas pakalpojums, primāro medicīnisko palīdzību. Bepajumtniekiem ir vajadzīgs arī morāls atbalsts, jo nereti bepajumtniekiem ir arī problēmas ģimene.

Galvenās problēmas bepajumtniekiem ir:

- bezdarbs;
- atkarības problēmas;
- dokumentu neesamība;
- slikts veselības stāvoklis;
- nav ienākumu;
- sociālā izolācija;
- vientulība;
- pozitīvo emociju trūkums.

Darba programma

Programma ietver sociālo darbu ar bezpajumtniekiem. Tas ietver:

- izvērtē klienta problēmas, vajadzības, esošos un pieejamos resursus, ka arī iespējamos risinājumu variantus;
- veikt klientu anketēšana;
- organizēt satura lekcijas ar dažādas institūcijas pārstāvjiem:
 - NVA;
 - VSAA – lai saņemtu informāciju par klientu ienākumiem;
 - Pašvaldības policija – lai nodrošinātu kārtību patversmes telpās;
 - PMLP ;
- organizēt grupu, kuru vadīs psihologs ;
- organizēt dažāda satura lekcijas ar medicīnisko darbinieku lai noskaidrotu klienta veselības stāvokļa uzlabošanas iespējas;
- piedāvāt lekcijas, lai apgūtu un attīstītu dažādas sociālas prasmes un iemaņas, lēmumu pieņemšana problēmu risināšanā, attiecību atjaunošanu ar ģimenes locekļiem, draugiem un citiem cilvēkiem;
- personām, kurām alkohola vai narkotiku atkarība, motivēt un noskaidrot ārstēšanas iespējas;
- piedalīties talkās.

Programmas mērķis:

1. motivēt klientu prasmju atjaunošanai;
2. veicināt dzīves kvalitātes paaugstināšanu un pilnvērtīgāku integrāciju sabiedrībā;
3. paaugstināt aktivitātes līmeni un motivēt uz pārmaiņām;
4. mazināt izolētību un klientu sociālo atstumtību.

Programmas uzdevumi:

1. iespēju integrēties sabiedrība;
2. nodrošināt psihologa atbalstu;
3. atklāt perspektīvas klientu sociālā problēmu risināšanā.

Resursi:

- bezpajumtnieki;
- sociālais darbinieks;
- sociālais rehabilitētājs;
- sociālas aprūpētājs;
- psihologs;
- medicīnas darbinieks;
- dažādas pilsētas institūcijas.

Darba programma:

Programma ietver 6-7 tematiskas tikšanās: grupas izveidošana, saskarsme ar klientu, pašvērtējums, vērtību apzināšana, anketēšana, ekskursijas.

Katra tikšanas plānota 2 akadēmisko stundu garumā ar starpbrīdi 1 akadēmiskās stundas. Nodarbības 1 reizes nedēļā. Programmas ilgums 12 mēneši.

Programmu sastādīja: sociālā rehabilitētāja

S. Afanasjeva

Saskaņots: Sociālās/naksts patversmes vadītāja

S.Radeviča

